

Samling af Afgørelser

Sag C-371/14

**APEX GmbH Internationale Spedition
mod
Hauptzollamt Hamburg-Stadt**

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Hamburg)

»Præjudiciel forelæggelse — handelspolitik — dumping — lommetændere med fyrsten, med gas som brændstof, ikke til genopfyldning — forordning (EF) nr. 1225/2009 — artikel 11, stk. 2 — udløb — artikel 13 — omgåelse — gennemførelsesforordning (EU) nr. 260/2013 — gyldighed — udvidelse af en antidumpingtold på et tidspunkt, hvor den forordning, der har indført nævnte told, ikke længere er gældende — ændring i mønstret for handelen«

Sammendrag – Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 17. december 2015

1. *Præjudicielle spørgsmål — den nationale rets kompetence — bedømmelse af nødvendigheden og relevansen af de stillede spørgsmål — anmodninger, der omhandler gyldigheden af en EU-forordning — pligt for Domstolen til at bedømme ugyldighedsgrunde, der er påberåbt af en af parterne i hovedsagen, men ikke nævnt af den forelæggende ret — foreligger ikke*

(Art. 267 TEUF)

2. *Fælles handelspolitik — beskyttelse mod dumping — omgåelse — udvidelse af antidumpingtold — gyldighed af forordning nr. 260/2013 — vedtagelse af en forordning om udvidelse af en antidumpingtold med tilbagevirkende kraft efter denne tolds udløb — lovlige betingelser*

(Rådets forordning nr. 1458/2007, nr. 1225/2007, artikel 13, og nr. 260/2013)

3. *Fælles handelspolitik — beskyttelse mod dumping — institutionernes skønsbeføjelser — domstolskontrol — grænser*

(Rådets forordning nr. 1225/2009 og nr. 260/2013)

4. *Fælles handelspolitik — beskyttelse mod dumping — omgåelse — udvidelse af antidumpingtolden — gyldighed af forordning nr. 260/2013 — fastlæggelse af en omgåelse — Kommissionens bevisbyrde — godtgørelse af en omgåelse på grundlag af en række samstemmende indicier — lovlige fravær af tilstrækkeligt samstemmende indicier — forordningens ugyldighed*

(Rådets forordning nr. 1225/2009, art. 13, stk. 3, og art. 18, stk. 1 og 6, og nr. 260/2013)

1. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 36-38)

2. Gyldigheden af gennemførelsesforordning nr. 260/2013 om udvidelse af den endelige antidumpingtold, der indførtes ved forordning nr. 1458/2007, på importen af lometændere med fyrsten, med gas som brændstof, ikke til genopfyldning, med oprindelse i Folkerepublikken Kina, til at omfatte importen af lometændere med fyrsten, med gas som brændstof, ikke til genopfyldning, afsendt fra Den Socialistiske Republik Vietnam, uanset om den er angivet med oprindelse i Den Socialistiske Republik Vietnam eller ej, påvirkes ikke af den omstændighed, at forordning nr. 260/2013 blev vedtaget, mens forordning nr. 1458/2007 ikke længere var gældende.

Rækkevidden af en EU-retlig bestemmelse, i det foreliggende tilfælde artikel 13 i forordning nr. 1225/2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab, skal således både vurderes ud fra dens indhold, dens formål og dens kontekst.

Artikel 13 i forordning nr. 1225/2009 skal i denne henseende forstås således, at den ikke er til hinder for, at der vedtages en forordning om udvidelse af antidumpingforanstaltninger på et tidspunkt, hvor disse foranstaltninger ikke længere er gældende, under forudsætning af dels, at udvidelsen udelukkende vedrører den periode, der ligger forud for udløbet af disse foranstaltninger, dels, at registreringen af den omhandlede import er blevet anordnet i henhold til artikel 13, stk. 3, og artikel 14, stk. 5, i forordning nr. 1225/2009, eller at der i givet fald er anmodet om garantier på det tidspunkt, hvor undersøgelsen om omgåelse indledes, med henblik på at de udvidede foranstaltninger kan anvendes med tilbagevirkende kraft fra det tidspunkt, hvor denne registrering fandt sted.

(jf. præmis 42, 55, 58 og 59)

3. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 61)

4. I forbindelse med en undersøgelse af den mulige omgåelse af indførte antidumpingforanstaltninger fremgår det af artikel 18 i forordning nr. 1225/2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab, at EU-lovgiver ikke har ønsket at indføre en lovsformodning, der gør det muligt direkte af de berørte parters manglende samarbejdsvilje at udlede, at der er tale om en omgåelse, og som følgelig fritager EU-institutionerne fra ethvert krav om bevisførelse. Henset til muligheden for at drage endog definitive konklusioner på grundlag af foreliggende faktiske oplysninger og for at behandle den part, der ikke samarbejder, eller som kun samarbejder delvist, mindre gunstigt, end hvis denne havde samarbejdet, har EU-institutionerne ret til på grundlag af en række samstemmende indicier at fastslå, at der er tale om omgåelse som omhandlet i artikel 13, stk. 1, i forordning nr. 1225/2009.

Baseret på de foreliggende faktiske oplysninger i henhold til artikel 18 i forordning nr. 1225/2009 angiver gennemførelsesforordning nr. 260/2013 om udvidelse af den endelige antidumpingtold, der indførtes ved forordning (EF) nr. 1458/2007, på importen af lometændere med fyrsten, med gas som brændstof, ikke til genopfyldning, med oprindelse i Folkerepublikken Kina, til at omfatte importen af lometændere med fyrsten, med gas som brændstof, ikke til genopfyldning, afsendt fra Den Socialistiske Republik Vietnam, uanset om den er angivet med oprindelse i Den Socialistiske Republik Vietnam eller ej, at mængden af importen af den omhandlede vare fra Folkerepublikken Kina til Unionen var lav i løbet af 2007, og at mængden af importen af denne vare fra Vietnam til Unionen er steget kraftigt fra samme år. Derimod fremgår det af nævnte forordning nr. 260/2013, at eksporten af dele til lometændere fra Kina til Vietnam er steget fra 1999.

Det følger heraf, at det ikke gyldigt kan konkluderes, at der består en forbindelse mellem stigningen i eksporten af dele til lometændere fra Kina til Vietnam på den ene side, og stigningen i importen af den omhandlede vare til Unionen fra Vietnam på den anden side.

Under disse omstændigheder kan det ikke lægges til grund, at EU-institutionerne har støttet sig til en række indicier, der er tilstrækkeligt samstemmende til at fastslå, at der er tale om omgåelse som omhandlet i artikel 13, stk. 1, i forordning nr. 1225/2009. Forordning nr. 260/2013 skal kendes ugyldig

(jf. præmis 68 og 75-78 samt domskonkl.)